

Landsdjóralæknin:

UMRÁÐANDI AT TAÐ VERÐUR MELDAÐ

Tá eitt mál verður meldað til lögregluna, og talan móguliga er um djóramisrøkt ella pínslu, so fráboðar lögreglan djóralækninum, sum kemur at meta um einstøku støðuna. Djóralæknin saknar eisini eina greiðari djóraverndarlóg, sum ger tað lættari hjá myndugleikanum at taka avgerðir, men sum eisini gevur djóraeigarum nágreiniligari leiðreglur at halda seg til

ANNIKA KUNOY IM

Tá lögreglan fær fráboðanir um djóramisrøkt ella pínslu av arbeids- ella húsdjórum, so tekur lögrelgan við sær fakfólk á staðið at meta um støðuna. Síðani hyggur djóralækni at einstaka málinum, og tað kann vera ein rapport sum verður gjøgnumgingin ella djóralæknin fer á staðið, um neyðugt er, og ger síðani eina meting, sum lögreglan brúkar í málinum, sigur Birna Mørkøre, landsdjóralækni. Hon leggur afturat, at tað er sera sjálvðan – bert nakrar ferðir um árið – at hon fær slíkar fráboðanir.

Fer eitt mál í rættin, so er eisini javnan, at djóralækni verður biðin at vitna sum fakfólk og greiða frá, hvat hent er í málinum, og hvi talan er um misrøkt ella pínslu.

Birna Mørkøre heldur, at nógv er broytt í føroyska samfelagnum seinastu árin, og at fólk eru vorðin alsamt meir tilvitaði um, hvussu farast skal við djórum.

– Tað er fleiri støður, sum enda sum mál hjá lögregluni í dag, enn tað vóru fyri bert fáum árum síðani. Tó, so eru støður har talan kann vera um djóramisrøkt ella pínslu, men onki verður gjørt við tað, tí tað ikki verður meldað til lögregluna, sigur hon. Hon greiðir frá, at tað eisini tykist, sum at fleiri mál detta burturímillum, tí torført er at grundgeva fyri brot á lógina, tí lógin er ótøkilig. Hon heldur, at nýggja lógin, sum er í gerð fer at bøta um hendan trupulleikan, tí tað eisini verður lættari at staðfesta, nær lógin veruliga er brotin, og talan er um misrøkt ella pínslu.

Má meldað

Landsdjóralæknin greiðir frá, at tað ikki ber til at taka avgerð um talan er um misrøkt ella pínslu, um mál ikki verða meldað til lögregluna.

Landsdjóralæknin heldur, at tað er torført at nágreina, nær talan er um misrøkt ella pinu av djórum undir núverandi lóg

– Verða málini ikki meldaði, so kann ongin avgerð takast í málinum. Nýggja lógin burdi gjørt hetta arbeiði lættari hjá myndugleikunum, og tá nýggj lóg kemur á økinum, verða tað óivað fleiri bøtur og átalur, sigur hon.

Hon vísir tó á, at tað eisini er ein trupulleiki, at ongin mynduleiki í Føroyum hevur regluligt eftirlit á økinum, tí um onkur hevði tað, so hevði arbeiði, við at farið inn og gjørt metingar í ymiskum málunum

gingið nógv skjótari. Summi øki, so sum ælibruk, eru tó lættari at hava eftirlit við enn seyðahald, fjós ella húsdjór.

Ofta verður til metingar

Í samrøðu við djóraverndarfelagið, vísir nevndarlimur í felagnum á mál, har hundur hevur verið inn-girðaður í ov lítlum øki, og hevur verið illa fyri sálarliga. Málið varð meldað, og bæði lögregla og djóralækni vóru á staðnum.

Hundurin varð tó ikki fluttur, tí hann var væl fyri kroppsliga – hædd var tí ikki tikin fyri sálarligu heilsuna hjá hundinum, vil djóraverndarfelagið vera við. Hetta málið er onki eindømi, og djóraverndarfelagið veit um fleiri av slíkum slagi. Landslæknin sigur tó, at tað verður hædd tikin fyri sálarligu heilu djórsins, men at tað er lögreglan sum tekur endaligu avgerðinar um einstøku málini.

– Um ein hundur ikki hevur kontakt við menniskju, er illa hildin ella ikki er forsvarliga røktur og týðilig tekin eru um tað, so hevði eg mett at talan var um misrøkt, sigur hon. Hon leggur tó afturat, at onki slíkt mál hevur verið á hennara borði, og um lögreglan ivast í slíkum málum, so plagar djóralækni at verða fráboðaður.

– Tað verður ofta ein meting í slíkum støðum, tí í lógini stendur at djórið skal hava mat og drekka og standa undir skýli um tað er vindur, kalt ella um djórið stendur í vátum umstøðum. Tí er tað ynskiligt við fleiri nágreiniligum kunngerðum, sigur hon.

Undantakið er flutningur av djórum, tí tá djór skulu flytast skulu akfør góðkennast av djóralækninum, og tað eru greiðar reglur fyri, hvussu umstøðurnar av flutningi skulu vera.

– Tá verður hugt at um flutningurin er ov harðligur, um tað er ov heitt og um djórinu fáa mat og drekka, sigur landsdjóralæknin.

Nær er talan um misrøkt

Tað er torført at nágreina, nær talan er um misrøkt ella pínslu av djórum. Hon sigur, at djóralæknarnir altíð hyggja at um grundleggjandi tørvir djórsins eru møttir. Hetta er millum annað, um djórið fær nokk at eta, hevur skýli at kroka undir, hevur sár.

Hon vísir aftur á, at reglurnar kundu verið meir nógv ítøkiligar,

so lættari var at meta um einstøku tilfældini – hetta bæði hjá myndugleikum og hjá teimum sum eiga djórinu. Sum dømi nevnið hon seyðahald og eftirlit við seyði. Tað er krav at eftirlit er við seyði, har tað er lætt at koma til, men sjálvsagt er torførari, tá seyðurin er langt burturi og veðrið móguliga er ringt.

– Tað skal vera rimuligt, og tingini vóru lættari, um tað var ein greið kunngerð, so fólk eisni vita hvat tey skulu fyrhalda eg til, sigur hon.

ANNIKA@SOSIALURIN.FO

